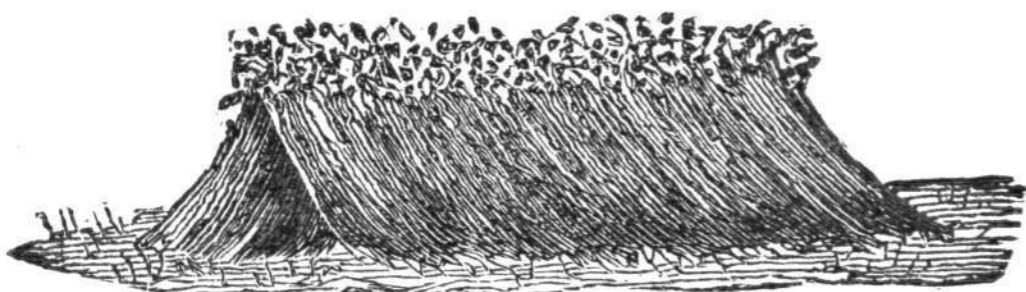

Kedar pridemo na pripravljanje že dozorelega lanú za goditev, treba je na marsikaj paziti. Tudi tukaj je iz ravno tistih vzrokov, kateri so za zeleni lan veljali, sortiranje stebel potrebno. Ruje se popolnoma tako kakor zeleni, to je, poruvani se pusti toliko časa v lepo vredjenih vrstah na tleh ležati, dokler ni vsa njiva poruvana. Med tem časom se stebela nekoliko osušé, da niso več tako vlačna. Kedar je ruvanje pri koncu, potem se pričnó na ravno tistem koncu, kjer se je ruvanje pričelo, dolge kapelice postavljati. Kapelice niso nič drugega kakor na poseben način napravljene kôpe, v katerih se ima lan posušiti. Tri osebe se potrebujejo za postavljanje: ena postavlja, drugi dve donašate stebela ter jih pest za pestjo prvi podajate.

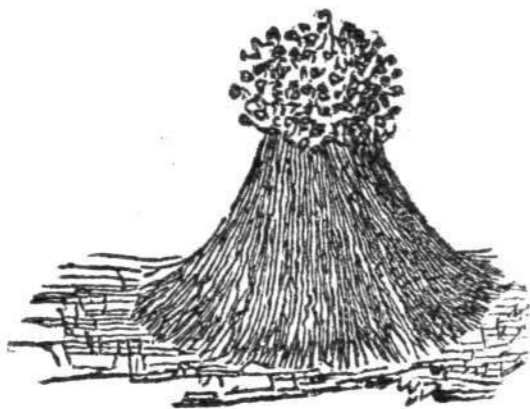
Postavljanje samo dobro popisati ni mogoče, akoravno je tako prosto, da ga vsak zadene, ako se mu le enkrat djansko pokaže. To pripuščam torej djanskemu pokazku; isto bom moral tudi z mnogimi družimi deli storiti, da niti časa niti papirja zastonj ne tratim. Opuštvši torej popisovanje pristavim le podobo že dovršene kapelice, ktera sme en seženj in še čez dolga biti.

Podoba 3.

Tako postavljene kapelice ostanejo pri miru, dokler ni zunanja stran osušena. Ko je zunanja stran suha, potem še le se napravi iz ene dolge kapelice več posamesnih kratkih ali okroglih. Ako je človek tega dela vajen, gre to kaj hitro od rok; saj ni skora na nič drugega paziti kakor na to, da še sirova stran dolgih kapelic postane notranja, v okroglih pa zunanja. Podoba okrogle kapelice je pa blizo taka:

Podoba 4.

(Dalje prihodnjič.)

Gospodarske novice.

* Da ti mravlje na drevo ne lazijo, namaži drevo 3—4 čevlje na visoko z mazilom, ki ga narediš, da z 20 unčami ribje masti zmešaš 2 unči žveplenega cveta.

* Bolezen grozdja na Francoskem se je lani zelo razširila in se je zatepla skoro v vse brdine v okraju, ki se Bordeaux (Bordó) imenuje in žlahno vino rodi. Ta bolezen izhaja od nekih listnatih uš, proti katerim se dozdaj ni še našla nikakoršna pomoč.

* Naših vrabcev veliko izvozijo v Ameriko). V jeseni so iz Francoskega v Filadelfijo peljali okoli 4 centov živih vrabcev; v Ameriki so jih lepo sprejeli in jim gnezda za razplodenje spletli. Po pravici — praša „Pučk. Prij.“ — a kaj pa naši gospodarji z vrabci počnó?

* Krompirju s pepelom gnojiti priporoča akademija v Parizu; pridelala se ga veliko več.

Še nekaj o razstavi kmetijskih pridelkov in obrtnijskih in umetnijskih izdelkov.

Ta razstava, o kateri so „Novice“ že večkrat pisale, bode v Gradcu v deželnem gospodarskem poskušališču proti koncu septembra ali začetka oktobra 1870. leta.

Stvari za razstavo odločene se morajo oglasiti do konca prihodnjega meseca aprila na posebnih oglasilnih listih, ki se zastonj dobivajo pri odboru izložbe, na kesneja oglasila se bo le samo toliko oziralo, kolikor bo dopuščal prostor.

Dovažanje, razvijanje, postavljanje in odvažanje izloženih stvari, morajo izložitelji na svojo nevarnost in stroške ali sami ali po svojih najemnikih oskrbeti, le na izrečeno željo bo ta dela oskrboval odbor po posebnih komisijonarjih s tem, da se mu povrnejo stroški.

Zavarovanje proti ognju za čas razstave za izložene stvari plača odbor.

Odbor ni odgovoren za to, če bi se izložene stvari poškodovale ali izgubile; skrbel bo vendlar za to, da se bode na-nje gledalo.

Za prepuščen prostor v izložilnice sse ne plača nič.

Proste mize in police bo preskrbel odbor. Posebne priprave: draperije, okinčanje itd. moraa preskrbeti izložitelj sam. Kurjavo za mašine bo djal odbor brez plače.

Odbor bo tudi delal na to, da se znižajo tarife na železnicah za potovanje oseb in za prevažanje izloženih stvari sèm ter tjè, in dalje tudi, da bodo izložene stvari vžitnine proste.

Vsem vrstam izloženih stvari se bodo priznavale medalije, diplome in častne spomenice, za izloženo živino pa se bodo dajale tudi denarne preemije.

Za izložbo je združeno tudi izžrebovanje dobičkov, ki se bodo nakupili izmed izloženih stvari, o čemur še se bode posebno oglasilo.

Po dokončani izložbi se bodo prodale one izložene stvari v javni dražbi, ktero bodo lastniki za to odločili.

Obširen program se dobiva pri odboru. Vsa sporočila in vprašanja naj se pošiljajo frankkovana na odbor v deželno hišo, gospôske ulice v Gradcu (General-Comité, Landhaus, Herrengasse in Graz).

Državne stvari.

Nekoliko o posilno-civilnem zakonu.

Zgodovinska črtica z nekterimi opazkami.

Posilno-civilni zakon (obligatorische Civilehe), kakoršnega za Cislajtanijo nasvetuje državni poslanec Rechbauer je sad prve francoske prekucije. Ko je 1790. leta bila ustanovljena grozovita rdeča ljudovlada (republika), bili so brez zaslišbe in obsodbe pomorjeni vsi davkarji, plemenitniki in duhovniki, ki niso bili potegnili iz Francije ali ki se niso bili poskrili; gradovi in cerkve so bili najprej oropani, potem pa kot narodno premoženje prodani na javni dražbi; le ena sama cerkev se je v vsakem mestu pustila in „boginji pameti“ posvetila. Cerkvene knjige in arhivi so bili očitno sežgani; nedelje in cerkveni prazniki odpravljeni tako tudi katoliški koledar; vsak mesec je bil razdeljen v tri desetinke in vsaki deseti dan je bil praznik. O zakramentih toraj ni bilo nič slišati. Zakon se je spremenil v svetovno (posvetno) državljansko pogodbo, ki je morala vpisana biti pri svetovni gospôski, da so otroci bili zakonski. Ta pogodba je pa bila razvezljiva.

Al kaj je bil nasledek te uravnavee, ki je prekucnila vse, kar je ljudstvu dosihdob sveto bilo? Koj prvo leto je bilo razvezanih 40.000 zakonov. Kaj pa